

CHƯƠNG 5

1/. Chữa người bị quỷ ám ở Ghê-ra-sa (Mc 5,1-20).

¹Đức Giê-su và các môn đệ sang tới bờ bên kia Biển Hồ, vùng đất của dân Ghê-ra-sa. ²Người vừa ra khỏi thuyền, thì từ đám mồ mả, có một kẻ bị thần ô uế ám liền ra đón Người. ³Anh này thường sống trong đám mồ mả và không ai có thể trói anh ta lại được, dầu phải dùng đến cả xiềng xích.

⁴Thật vậy, nhiều lần anh bị gông cùm và bị xiềng xích, nhưng anh đã bẻ gãy xiềng xích, và đập tan gông cùm. Và không ai có thể kiềm chế anh được. ⁵Suốt đêm ngày, anh ta cứ ở trong đám mồ mả và trên núi đồi, tru tréo và lấy đá đập vào mình. ⁶Thấy Đức Giê-su tự đằng xa, anh ta chạy đến bái lạy Người ⁷và kêu lớn tiếng rằng : “Lạy ông Giê-su, Con Thiên Chúa Tối Cao, chuyện tôi can gì đến ông ? Nhân danh Thiên Chúa, tôi van ông đừng hành hạ tôi !”

⁸Thật vậy, Đức Giê-su đã bảo nó : “Thần ô uế kia, xuất khỏi người này !” ⁹Người hỏi nó : “Tên người là gì ?” Nó thưa : “Tên tôi là đạo binh, vì chúng tôi đông lắm.” ¹⁰Nó khấn khoản nài xin Người đừng đuổi chúng ra khỏi vùng ấy. ¹¹Ở đó có một bầy heo rất đông đang ăn bên sườn núi. ¹²Đám thần ô uế nài xin Người rằng : “Xin sai chúng tôi đến nhập vào những con heo kia.” ¹³Người cho phép. Chúng xuất khỏi người đó và nhập vào bầy heo. Cả bầy heo – chừng hai ngàn con – từ trên sườn núi lao xuống biển và chết ngộp dưới đó.

14 Các kẻ chăn heo bỏ chạy, loan tin trong thành và thôn xóm. Thiên hạ đến xem việc gì đã xảy ra. **15** Họ đến cùng Đức Giê-su và thấy kẻ bị quỷ ám ngồi đó, ăn mặc hân hoi và trí khôn tỉnh táo – chính người này đã bị đạo binh quỷ nhập vào. Họ phát sợ. **16** Những người chứng kiến đã kể lại cho họ nghe việc đã xảy ra thế nào cho người bị quỷ ám và chuyện bày heo. **17** Bấy giờ họ lên tiếng nài xin Người rời khỏi vùng đất của họ.

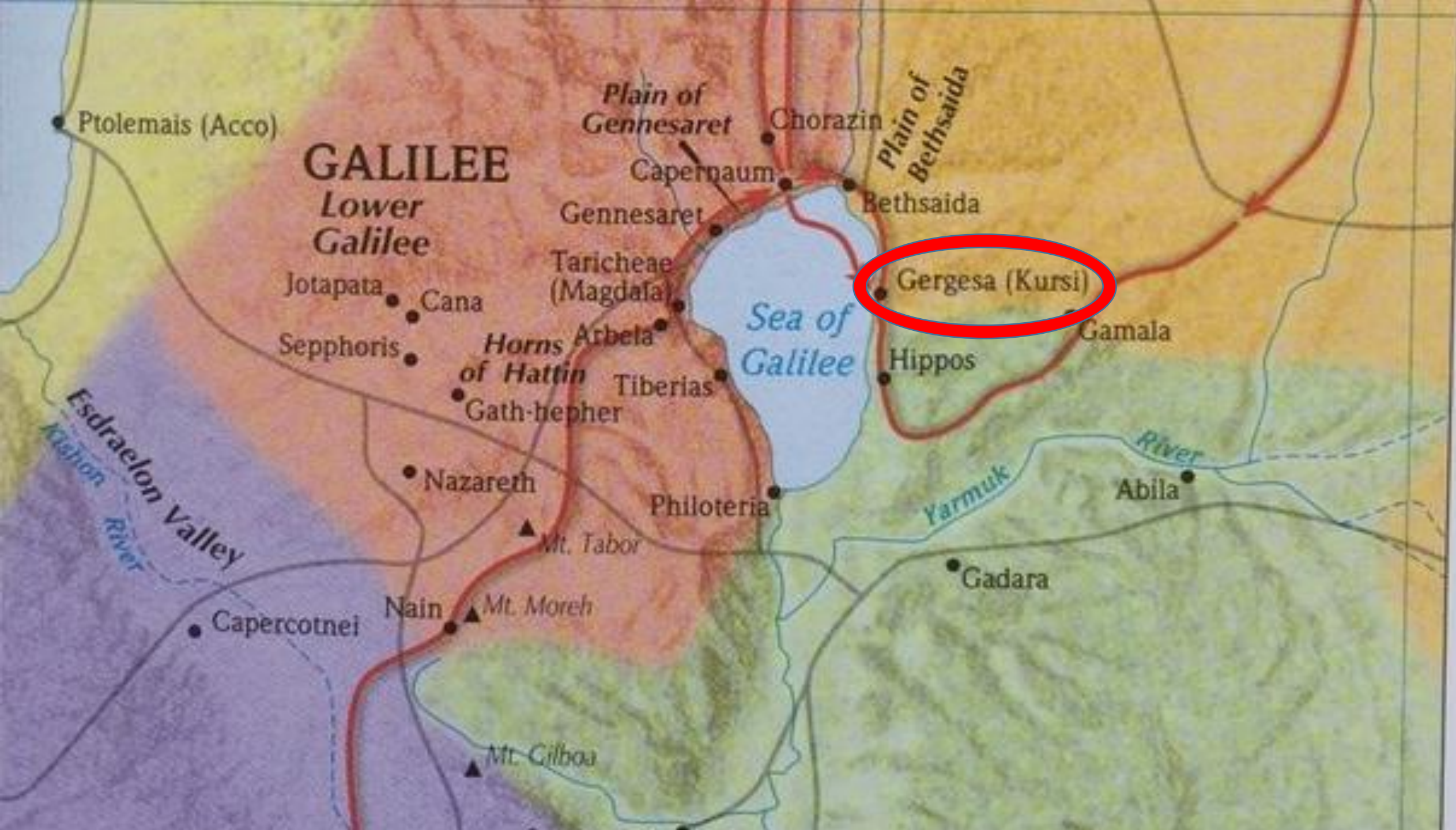
¹⁸Khi Người xuống thuyền, thì kẻ trước kia đã bị quỷ ám nài xin cho được ở với Người. ¹⁹Nhưng Người không cho phép, Người bảo : “Anh cứ về nhà với thân nhân, và thuật lại cho họ biết mọi điều Chúa đã làm cho anh, và Người đã thương anh như thế nào.” ²⁰Anh ta ra đi và bắt đầu rao truyền trong miền Thập Tỉnh tất cả những gì Đức Giê-su đã làm cho anh. Ai nấy đều kinh ngạc.

Gergesa ở đâu?

1. Người bị quỷ ám ở Ghê-ra-sa (gergesa) (bản đồ 164/333)

Các sự kiện trong trình thuật về phép lạ thứ hai này (Mc 5,1-20) xảy ra tại vùng dân Ghê-ra-sa, nằm ở phía đông biển hồ Ghen-nê-xa-rét, vùng đất dân ngoại, vùng đất ô uế, nơi nuôi heo (c.11) là thú vật ô uế đối với người Do-thái.

Trình thuật nhằm cho thấy: Đức Giê-su cũng tỏ bày quyền năng của Người đối với thần ô uế ở vùng đất dân ngoại. Sức mạnh của sự dữ lớn thật, nhưng phải thua quyền năng của Đức Giêsu: chẳng những Người trừ thần ô uế, Người còn tiêu diệt thần ô uế (c.13) để giải thoát con người khỏi tình trạng tha hoá thiêng liêng và tâm tình sợ hãi.

- ĐG trục xuất đàn quỷ ra khỏi người bị quỷ ám

THỨ HAI, TUẦN IV TN

**“HỒI THẦN Ô UẾ
HÃY RA KHỎI NGƯỜI NÀY”**
(Mc 5, 1-20)

2/.Chữa một người bị rong huyết và cho con gái ông Giai-rô sống lại (Mc 5,21-43).

21Đức Giê-su xuống thuyền, lại trở sang bờ bên kia. Một đám rất đông tụ lại quanh Người. Lúc đó, Người đang ở trên bờ Biển Hồ. **22**Có một ông trưởng hội đường tên là Gia-ia đi tới.

Vừa thấy Đức Giê-su, ông ta sụp xuống dưới chân Người, ²³và khấn khoản nài xin : “Con bé nhà tôi gần chết rồi. Xin Ngài đến đặt tay lên cháu, để nó được cứu thoát và được sống.” ²⁴Người liền ra đi với ông. Một đám rất đông đi theo và chen lấn Người.

"My little daughter is dying. Please come and put your hands on her so that she will be healed and live" ([Mark 5:23](#)).

²⁵Có một bà kia bị rong huyết đã mười hai năm, ²⁶bao phen khổ sở vì chạy thầy chạy thuốc đã nhiều đến tán gia bại sản, mà vẫn tiền mất tật mang, lại còn thêm nặng là khác. ²⁷Được nghe đồn về Đức Giê-su, bà lách qua đám đông, tiến đến phía sau Người, và sờ vào áo của Người. ²⁸Vì bà tự nhủ : “Tôi mà sờ được vào áo Người thôi, là sẽ được cứu.”

²⁹Tức khắc, máu cầm lại, và bà cảm thấy trong mình đã được khỏi bệnh. ³⁰Ngay lúc đó, Đức Giê-su thấy có một năng lực tự nơi mình phát ra, Người liền quay lại giữa đám đông mà hỏi : “Ai đã sờ vào áo tôi ?” ³¹Các môn đệ thưa : “Thầy coi, đám đông chen lấn Thầy như thế mà Thầy còn hỏi : ‘Ai đã sờ vào tôi ?’”

³²Đức Giê-su ngó quanh để nhìn người phụ nữ đã làm điều đó. ³³Bà này sợ phát run lên, vì biết cái gì đã xảy đến cho mình. Bà đến phủ phục trước mặt Người, và nói hết sự thật với Người. ³⁴Người nói với bà ta : “Này con, lòng tin của con đã cứu chữa con. Con hãy về bình an và khỏi hẳn bệnh.”

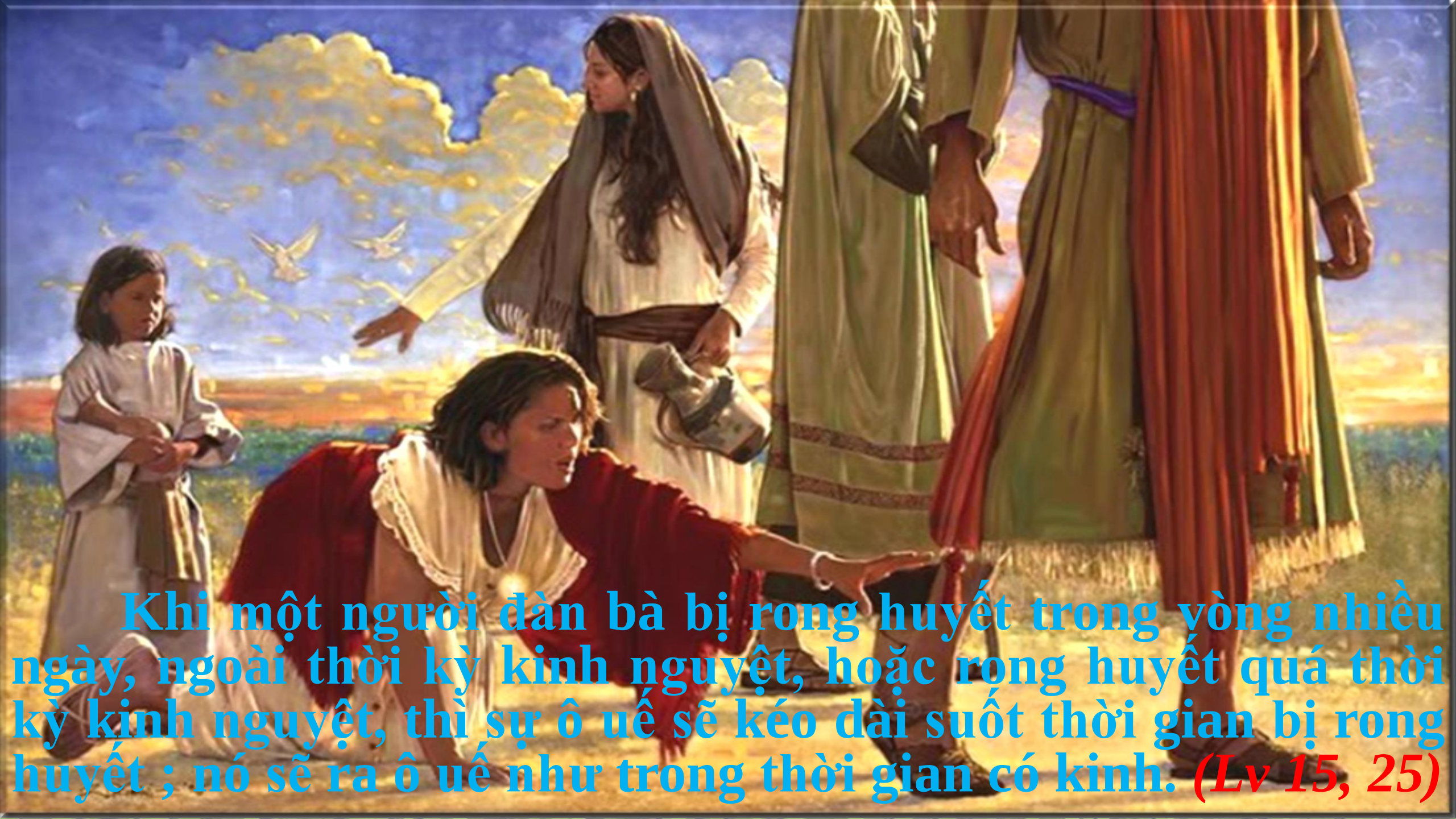
John Dewey

2/. Đức
Giê-su
chữa
một
người
bị rong
huyết.

❖ Người bị rong huyết

- Tại sao bà này không dám công khai xin ĐG chữa trị? Vì theo luật Mô-sê (*xem Lv 15, 19.25-30*)
- ĐG biết rõ điều đó, Ngài lên tiếng hỏi.
- Lời tuyên xưng của người phụ nữ.

Khi một người đàn bà bị rong huyết trong vòng nhiều ngày, ngoài thời kỳ kinh nguyệt, hoặc rong huyết quá thời kỳ kinh nguyệt, thì sự ô uế sẽ kéo dài suốt thời gian bị rong huyết ; nó sẽ ra ô uế như trong thời gian có kinh. *(Lv 15, 25)*

➤ Luật về bệnh rong huyết (Lê-vi 15, 25-30)

Khi một người đàn bà bị rong huyết trong vòng nhiều ngày, ngoài thời kỳ kinh nguyệt, hoặc rong huyết quá thời kỳ kinh nguyệt, thì sự ô uế sẽ kéo dài suốt thời gian bị rong huyết ; nó sẽ ra ô uế như trong thời gian có kinh. Mọi giường nó nằm trong suốt thời gian rong huyết, sẽ ra ô uế như cái giường trong thời gian nó có kinh ; mọi đồ vật nó ngồi lên, sẽ ra ô uế, như bị ô uế trong thời gian nó có kinh.

Bất cứ ai đụng vào những thứ đó, sẽ ra ô uế ; nó sẽ phải giặt áo, lấy nước mà tắm rửa, và sẽ ra ô uế cho đến chiều. Nếu nó không còn rong huyết, nó phải tính bảy ngày, sau đó sẽ được thanh sạch. Ngày thứ tám, nó sẽ bắt một đôi chim gáy, hay một cặp bồ câu non và đem đến cho tư tế, ở cửa Lều Hội Ngộ. Tư tế sẽ dâng một con làm lễ tạ tội, một con làm lễ toàn thiêu. Trước nhan ĐỨC CHÚA, tư tế sẽ cử hành lễ xá tội cho nó, khỏi chứng rong huyết làm cho nó ra ô uế.

- Do đó người phụ nữ này không dám công khai ra mặt, vì chắc chắn sẽ bị khai trừ và bị xua đuổi.
- Bà tìm cách chạm vào tua áo ĐG và tin rằng việc làm này có thể chữa lành bà.
- ĐG biết rõ điều vừa xảy đến cho mình và như vậy, chiếu theo sách Lê-vi chương 15,19 thì Đức Giê-su phải bị mắc uế cho tới chiều ngày hôm đó và phải giặt quần áo bị mắc uế.

- Hiểu như vậy, câu hỏi của Đức Giê-su không chỉ đơn giản là “ai vừa chạm vào áo ta” nhưng phải hiểu cách sâu xa rằng ai vừa làm cho Đức Giê-su và cả đám đông bị mắc uế cho đến chiều. Lẽ ra Đức Giê-su phải hỏi rằng:”Ai vừa làm cho Ta và tất cả quý vị bị mắc uế đây?”.

- Khi sự thật đã được sáng tỏ, ĐG sẵn lòng chữa lành cho bà vì bà đã **tin**. Tuy nhiên, chiếu theo khoản luật Lê-vi 15,28-30 thì bà này còn phải bị cách ly 7 ngày và ngày thứ 8, bà phải đến dâng cho tư tế một đôi chim gáy để làm lễ **Tạ Tội** và lễ **Toàn Thiêu**.

³⁵Đức Giê-su còn đang nói, thì có mấy người từ nhà ông trưởng hội đường đến bảo : “Con gái ông chết rồi, làm phiền Thầy chi nữa ?” ³⁶Nhưng Đức Giê-su nghe được câu nói đó, liền bảo ông trưởng hội đường : “Ông đừng sợ, chỉ cần tin thôi.” ³⁷Rồi Người không cho ai đi theo mình, trừ ông Phê-rô, ông Gia-cô-bê và em ông này là ông Gio-an.

³⁸Các ngài đến nhà ông trưởng hội đường.
Đức Giê-su thấy người ta khóc lóc, kêu la
ầm ĩ. ³⁹Người bước vào nhà và bảo họ :
“Sao lại náo động và khóc lóc như vậy ?
Đứa bé có chết đâu, nó ngủ đây !” ⁴⁰Họ chế
nhạo Người. Nhưng Người bắt họ ra ngoài
hết, rồi dẫn cha mẹ đứa trẻ và những kẻ
cùng đi với Người, vào nơi nó đang nằm.

⁴¹Người cầm lấy tay nó và nói : “Ta-li-tha kum”, nghĩa là : “Này bé, Thầy truyền cho con : trời dậy đi !” ⁴²Lập tức con bé đứng dậy

và đi lại được, vì nó đã mười hai tuổi. Và lập tức, người ta kinh ngạc sửng sờ. ⁴³Đức Giê-su nghiêm cấm họ không được để một ai biết việc ấy, và bảo họ cho con bé ăn.

Đức
Giê-su
cho con
gái ông
Giai-rô
sống
lại.

Cho con gái một vị thủ lãnh sống lại.

- Đứa bé gái này đã chết thật sự rồi.
- ĐG làm cho em sống lại.

(Tóm tắt chương 4)

1/.Chữa người bị quỷ ám tại Ghê-ra-sa.

2/.Chữa bà bang huyết&Cho con gái ông
Giai-rô sống lại.

Tóm Kết Chương 5

- 1/.Chữa người bị quỷ ám ở Ghê-ra-sa.
- 2/.Chữa phụ nữ băng huyết và cứu sống con gái ông Giai-rô.

*“Lời chúa là ngọn đèn soi cho con bước,
là ánh sáng chỉ đường con đi”.
(Tv 119,105)*

Hết Chương 5
Cám Ơn Vì Đã Xem

CHƯƠNG 6

1/.ĐG về thăm Na-da-rét và bị chống đối (Mc 6,1-6)

¹Đức Giê-su ra khỏi đó và đến nơi quê quán của Người, có các môn đệ đi theo. ²Đến ngày sa-bát, Người bắt đầu giảng dạy trong hội đường. Nhiều người nghe rất đỗi ngạc nhiên. Họ nói : “Bởi đâu ông ta được như thế ? Ông ta được khôn ngoan như vậy, nghĩa là làm sao ? Ông ta làm được những phép lạ như thế, nghĩa là gì ?”

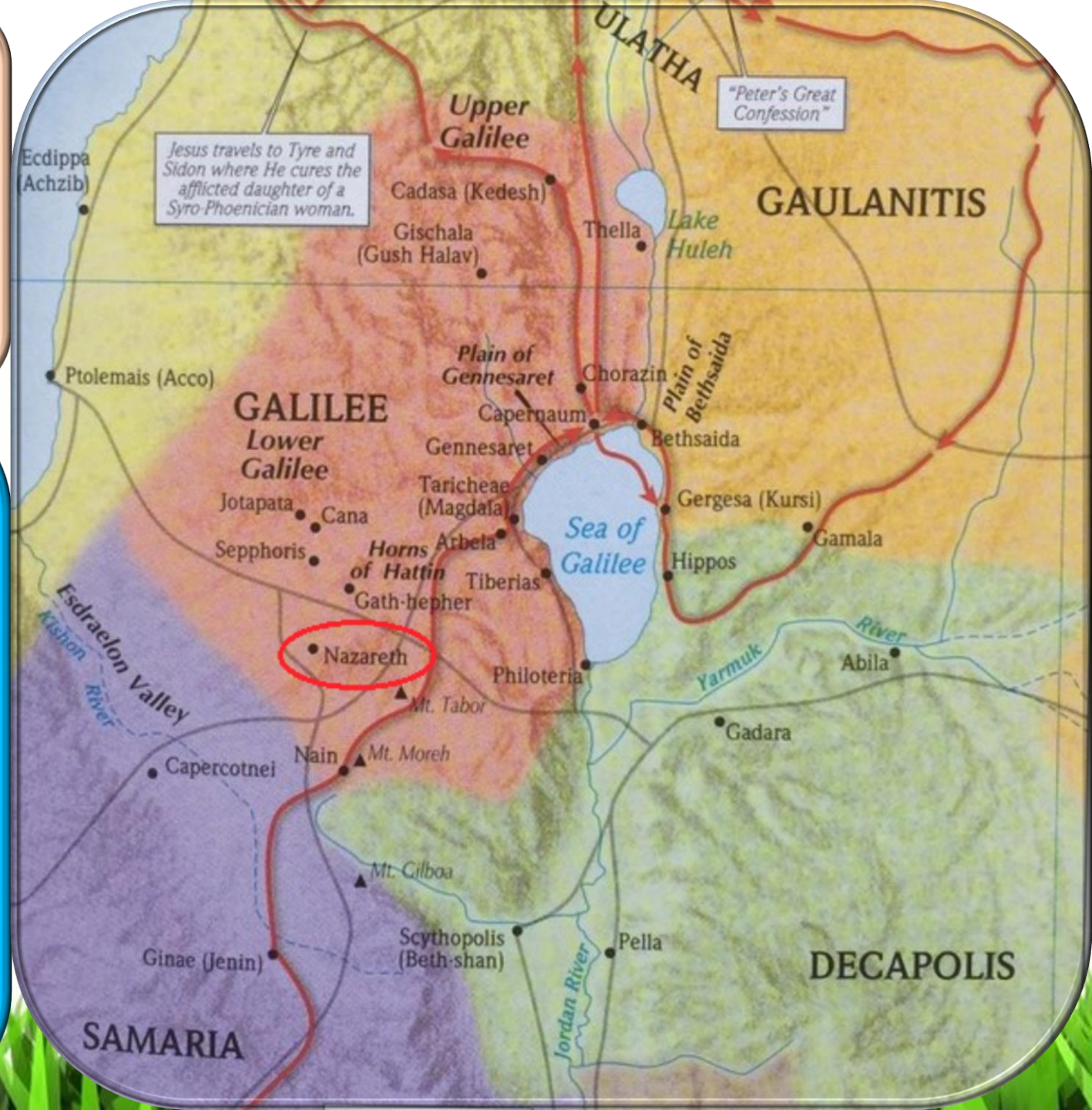
³Ông ta không phải là bác thợ, con bà Ma-ri-a, và anh em của các ông Gia-cô-bê, Giô-xết, Giu-đa và Si-môn sao ? Chị em của ông không phải là bà con lối xóm với chúng ta sao ?” Và họ vấp ngã vì Người. ⁴Đức Giê-su bảo họ : “Ngôn sứ có bị rẻ rúng, thì cũng chỉ là ở chính quê hương mình, hay giữa đám bà con thân thuộc, và trong gia đình mình mà thôi.” ⁵Người đã không thể làm được phép lạ nào tại đó ; Người chỉ đặt tay trên một vài bệnh nhân và chữa lành họ. ⁶Người lấy làm lạ vì họ không tin.

Những Hoạt Động Khác Của ĐG

1. Đức Giê-su về thăm Na-da-rét

(bản đồ 164/333)

Đến ngày sa-bát, Người bắt đầu giảng dạy trong hội đường. Nhiều người nghe rất đỗi ngạc nhiên.

www.40giayloichua.net

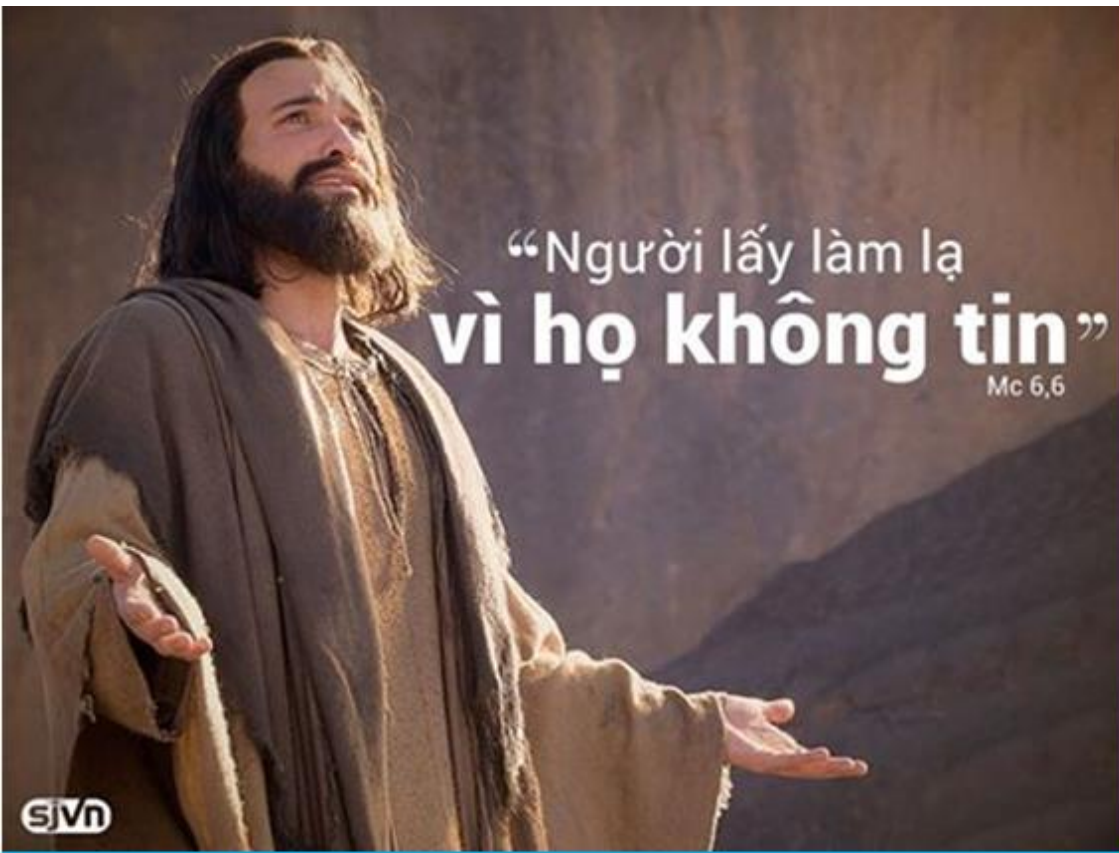

"Không một tiên tri nào mà không bị khinh bỉ ở quê hương"

(Mc 6,1-6)

❖ ĐG giảng dạy trong hội đường tại Nazaret trong ngày Sabat

- Người Nazaret ngạc nhiên về lời giảng dạy của ĐG.
- Họ chỉ nhìn thấy nơi ĐG một con người tầm thường.
- Họ không tin ĐG như là người được TC sai đến.
- Họ yêu cầu ĐG làm phép lạ.

❖ Phản ứng của ĐG trước sự cứng lòng tin của người Nazaret

- ĐG không làm bất cứ phép lạ nào tại đây, nhằm thoả mãn sự tò mò của dân chúng

- Ngài chỉ đặt tay trên một vài bệnh nhân và chữa lành họ
- Ngài ngạc nhiên vì họ không tin

2/. Chọn và sai Nhóm Mười Hai (Mc 6,7-13).

Rồi Người đi các làng chung quanh mà giảng dạy.⁷ Người gọi Nhóm Mười Hai lại và bắt đầu sai đi từng hai người một. Người ban cho các ông quyền trừ quỷ.⁸ Người chỉ thị cho các ông không được mang gì đi đường, chỉ trừ cây gậy ; không được mang lương thực, bao bì, tiền đồng để giặt lưng ;⁹ được đi dép, nhưng không được mặc hai áo.

¹⁰Người bảo các ông : “Bất cứ ở đâu, khi anh em đã vào nhà nào, thì cứ ở lại đó cho đến lúc ra đi. ¹¹Còn nơi nào người ta không đón tiếp và nghe lời anh em, thì khi ra khỏi đó, hãy giũ bụi chân để tỏ ý phản đối họ.” ¹²Các ông đi rao giảng, kêu gọi người ta ăn năn hối cải. ¹³Các ông trừ được nhiều quỷ, xức dầu cho nhiều người đau ốm và chữa họ khỏi bệnh.

2. Đức Giê-su sai Nhóm Mười Hai đi giảng

Người gọi Nhóm Mười Hai lại
và bắt đầu sai đi
từng hai người một.
Người ban cho các ông
quyền trừ quỷ.

3/. Vua Hê-rô-đê nghĩ về ĐG (Mc 6,14-16).

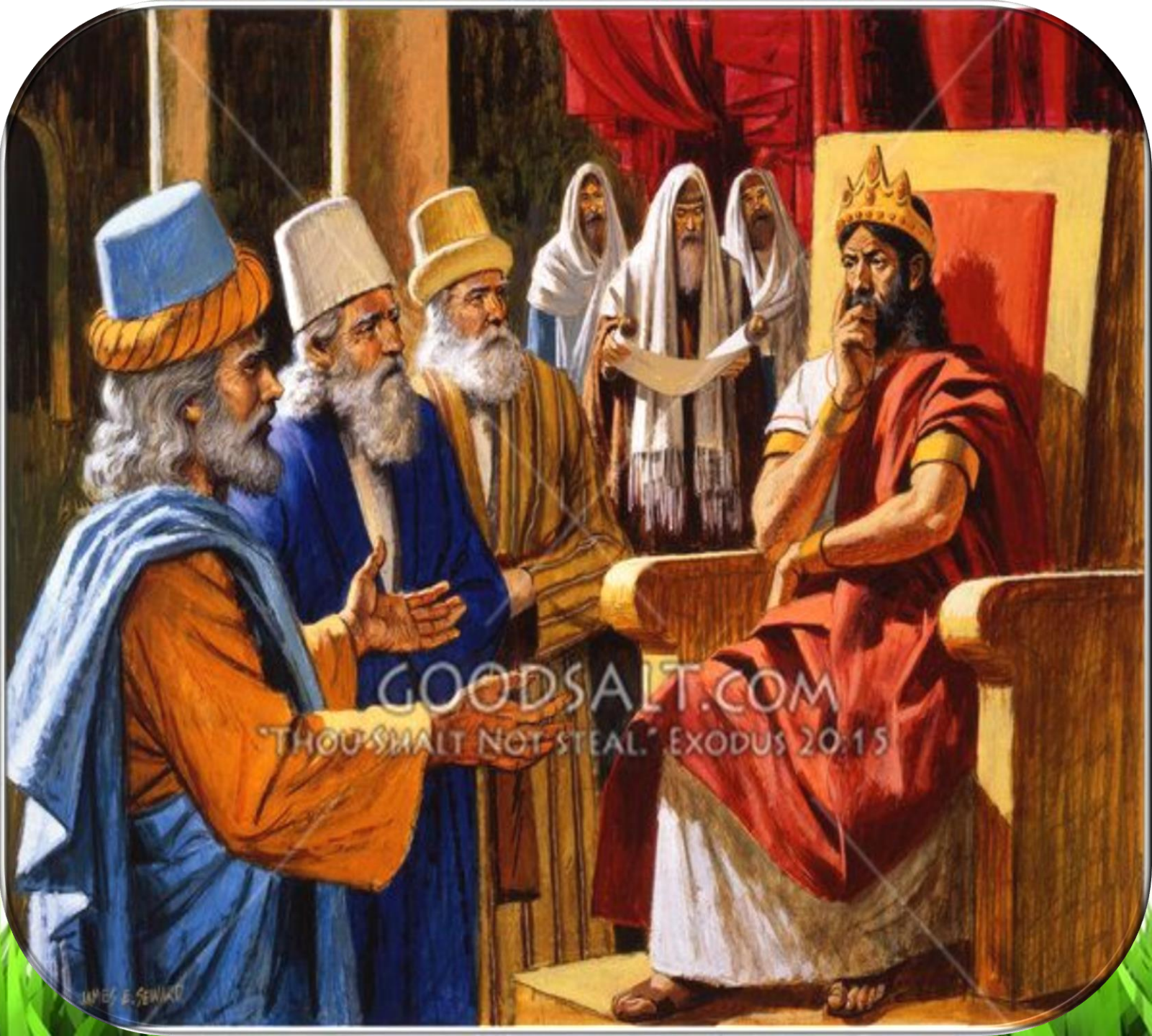
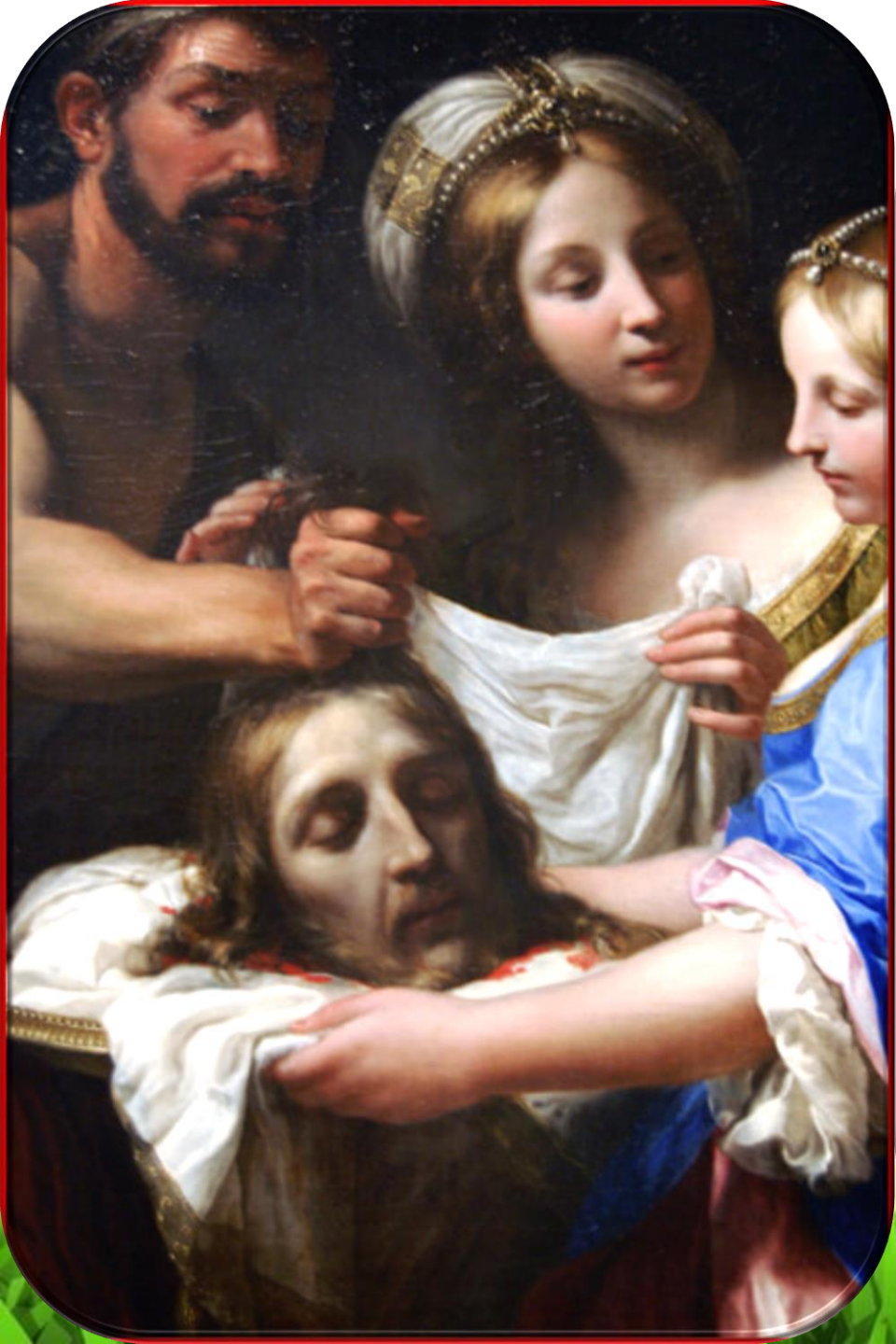
¹⁴Vua Hê-rô-đê nghe biết về Đức Giê-su, vì Người đã nổi danh. Có kẻ nói : “Đó là ông Gio-an Tẩy Giả từ cõi chết trỗi dậy, nên mới có quyền năng làm phép lạ.” ¹⁵Kẻ khác nói : “Đó là ông Ê-li-a.” Kẻ khác nữa lại nói : “Đó là một ngôn sứ như một trong các ngôn sứ.” ¹⁶Vua Hê-rô-đê nghe thế, liền nói : “Ông Gio-an, ta đã cho chém đầu, chính ông đã trỗi dậy !”

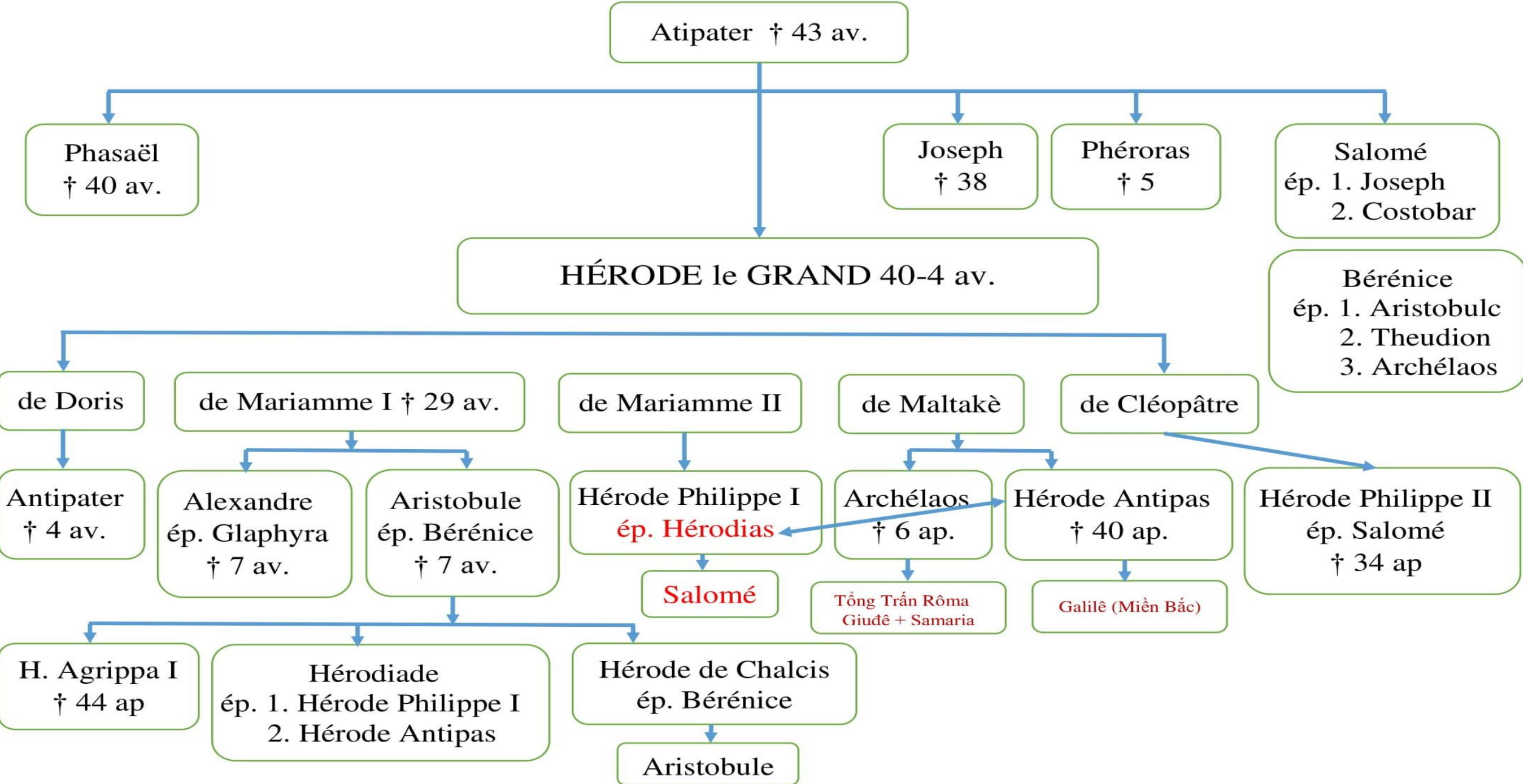

3/. Vua Hê-rô-đê và Đức Giê-su

- **Hê-rô-đê này là ai?** Đó chính là Hê-rô-đê Antipas là con của Hê-rô-đê Cả với bà Maltakè. Ông đã cướp vợ của anh mình là Hê-rô-đia (vợ của Hê-rô-đê Phi-lip-phê I: ông này là con của Hê-rô-đê Cả với bà Mariamme II).
- Chính ông này muốn gặp ĐG sau khi ông vua này đã giết Gio-an Tẩy Giả.

I. LES HÉRODE (IDUMÉE)

Hê-rô-đê này là ai? Đó chính là Hê-rô-đê Antipas là con của Hê-rô-đê Cả với bà Maltakè. Ông đã cướp vợ của anh mình là bà Hêrôđia (vợ của Hê-rô-đê Philipphê I: ông này là con của Hê-rô-đê Cả với bà Mariamme II)

Chính ông
này muốn
gặp ĐG
sau khi
ông vua
này đã
giết Gio-
an Tẩy
Giả

4/. Cái chết của Gio-an Tẩy Giả (Mc 6,17-29).

17 Số là vua Hê-rô-đê đã sai người đi bắt ông Gio-an và xiềng ông trong ngục. Lý do là vì vua đã lấy bà Hê-rô-đi-a, vợ của người anh là Phi-líp-phê, **18** mà ông Gio-an lại bảo : “Ngài không được phép lấy vợ của anh ngài!” **19** Bà Hê-rô-đi-a căm thù ông Gio-an và muốn giết ông, nhưng không được. **20** Thật vậy, vua Hê-rô-đê biết ông Gio-an là người công chính thánh thiện, nên sợ ông, và còn che chở ông. Nghe ông nói, nhà vua rất phân vân, nhưng lại cứ thích nghe.

²¹Một ngày thuận lợi đến : nhân dịp mừng sinh nhật của mình, vua Hê-rô-đê mở tiệc thết đãi bá quan văn võ và các thân hào miền Ga-li-lê. ²²Con gái bà Hê-rô-đi-a vào biểu diễn một điệu vũ, làm cho nhà vua và khách dự tiệc vui thích. Nhà vua nói với cô gái : “Con muốn gì thì cứ xin, ta sẽ ban cho con.” ²³Vua lại còn thề : “Con xin gì, ta cũng cho, dù một nửa nước của ta cũng được.” ²⁴Cô gái đi ra hỏi mẹ : “Con nên xin gì đây ?” Mẹ cô nói : “Đầu Gio-an Tẩy Giả.”

²⁵Lập tức, cô vội trở vào đến bên nhà vua và xin rằng: “Con muốn ngài ban ngay cho con cái đầu ông Gio-an Tẩy Giả, đặt trên mâm.” ²⁶Nhà vua buồn lắm, nhưng vì đã trót thề, lại thề trước khách dự tiệc, nên không muốn thất hứa với cô. ²⁷Lập tức, vua sai thị vệ đi và truyền mang đầu ông Gio-an tới. Thị vệ ra đi, chặt đầu ông ở trong ngục, ²⁸bưng đầu ông trên một cái mâm trao cho cô gái, và cô gái trao cho mẹ. ²⁹Nghe tin ấy, môn đệ đến lấy thi hài ông và đặt trong một ngôi mộ.

4/. Ông Gio-an Tẩy Giả bị trảm quyết (bởi Herode-Antipas)

Số là vua Hê-rô-đê đã sai người đi bắt ông Gio-an và xiềng ông trong ngục. Lý do là vì vua đã lấy bà Hê-rô-đi-a, vợ của người anh là (Hêrode-philippe I) Phi-líp-phê,

Mà ông Gio-an lại bảo:
“Ngài không được phép
lấy vợ của anh ngài !”
Bà Hê-rô-đi-a căm thù
ông Gio-an và muốn
giết ông, nhưng không
được.

Thật vậy, vua Hê-rô-đê biết ông Gio-an là người công
chính thánh thiện, nên sợ ông, và còn che chở ông. Nghe
ông nói, nhà vua rất phân vân, nhưng lại cứ thích nghe.

Một ngày thuận lợi đến: nhân dịp mừng sinh nhật của mình, vua Hê-rô-đê mở tiệc thết đãi bá quan văn võ và các thân hào miền Ga-li-lê. Con gái bà Hê-rô-đi-a (tên là Sa-lô-mê con của Hê-rô-đê phi-lip-pe I và Bà Hê-rô-đi-a) vào biểu diễn một điệu vũ, làm cho nhà vua và khách dự tiệc vui thích.

Nhà vua nói với cô gái: “Con muốn gì thì cứ xin, ta sẽ ban cho con.” Vua lại còn thề: “Con xin gì, ta cũng cho, dù một nửa nước của ta cũng được.” Cô gái đi ra hỏi mẹ: “Con nên xin gì đây?” Mẹ cô nói: “Đầu Gio-an Tẩy Giả.” Lập tức, cô vội trở vào đến bên nhà vua và xin rằng: “Con muốn ngài ban ngay cho con cái đầu ông Gio-an Tẩy Giả, đặt trên mâm.”

Nhà vua buồn lắm, nhưng vì đã trót thề, lại thề trước khách dự tiệc, nên không muốn thất hứa với cô. Lập tức, vua sai thị vệ đi và truyền mang đầu ông Gio-an tới. Thị vệ ra đi, chặt đầu ông ở trong ngục,

*Đặt đầu ông trên
một cái mâm trao
cho cô gái, và cô
gái trao cho mẹ.
Nghe tin ấy, môn đệ
đến lấy thi hài ông
và đặt trong một
ngôi mộ.*

5/.Nhóm 12 trở về (Mc 6,30-33).

³⁰Các Tông Đồ tụ họp chung quanh Đức Giê-su, và kể lại cho Người biết mọi việc các ông đã làm, và mọi điều các ông đã dạy. ³¹Người bảo các ông : “Chính anh em hãy lánh riêng ra đến một nơi thanh vắng mà nghỉ ngơi đôi chút .” Quả thế, kẻ lui người tới quá đông, nên các ông cũng chẳng có thì giờ ăn uống nữa. ³²Vậy, thầy trò xuống thuyền đi lánh riêng ra một nơi hoang vắng.

33 Thấy các ngài ra đi, nhiều người hiểu ý, nên từ khắp các thành, họ cùng nhau theo đường bộ chạy đến nơi, trước cả các ngài.

6/.Hóa bánh ra nhiều (lần I) cho 5.000 người ăn (Mc 6,34-44).

34 Ra khỏi thuyền, Đức Giê-su thấy một đám người rất đông thì chạnh lòng thương , vì họ như bầy chiên không người chăn dắt. Và Người bắt đầu dạy dỗ họ nhiều điều. **35** Vì bây giờ đã khá muộn, các môn đệ đến gần Người và thưa : “Ở đây hoang vắng và bây giờ đã khá muộn.

³⁶Xin Thầy cho dân chúng về, để họ vào thôn xóm và làng mạc chung quanh mà mua gì ăn.” ³⁷Người đáp : “Thì chính anh em hãy cho họ ăn đi !” Các ông nói với Người : “Chúng con phải đi mua tới hai trăm quan tiền bánh mà cho họ ăn sao ?” ³⁸Người bảo các ông : “Anh em có mấy chiếc bánh ? Đi coi xem !” Khi biết rồi, các ông thưa : “Có năm chiếc bánh và hai con cá.” ³⁹Người ra lệnh cho các ông bảo mọi người ngồi thành từng nhóm trên cỏ xanh.

⁴⁰Họ ngồi xuống thành từng đám, chỗ thì một trăm, chỗ thì năm mươi. ⁴¹Người cầm lấy năm chiếc bánh và hai con cá, ngược mắt lên trời, dâng lời chúc tụng, rồi bẻ bánh ra, trao cho môn đệ để các ông dọn ra cho dân chúng. Người cũng chia hai con cá cho mọi người. ⁴²Ai nấy đều ăn và được no nê. ⁴³Người ta thu lại những mẩu bánh được mười hai thúng đầy, cùng với cá còn dư. ⁴⁴Số người ăn bánh là năm ngàn người đàn ông.

6/.
Đức
Giê-
su
hoá
bánh
ra
nhiều
lần
thứ
nhất

(5000 đàn ông, không kể đàn bà và trẻ con, còn dư lại 12 thúng).

7/.Đi trên mặt nước (Mc 6,45-52).

⁴⁵Lập tức, Đức Giê-su bắt các môn đệ xuống thuyền qua bờ bên kia về phía thành Bết-xai-đa trước, trong lúc Người giải tán đám đông. ⁴⁶Sau khi từ biệt các ông, Người lên núi cầu nguyện. ⁴⁷Chiều đến, chiếc thuyền đang ở giữa Biển Hồ, chỉ còn một mình Người ở trên đất. ⁴⁸Người thấy các ông phải vất vả chèo chống vì gió ngược, nên vào khoảng canh tư đêm ấy, Người đi trên mặt biển mà đến với các ông và Người định vượt các ông.

⁴⁹Nhưng khi các ông thấy Người đi trên mặt biển, lại tưởng là ma, thì la lên. ⁵⁰Quả thế, tất cả các ông đều nhìn thấy Người và đều hoảng hốt. Lập tức, Người bảo các ông : “Cứ yên tâm, chính Thầy đây, đừng sợ !” ⁵¹Người lên thuyền với các ông, và gió lặng. Các ông cảm thấy bàng hoàng sửng sốt, ⁵²vì các ông đã không hiểu ý nghĩa phép lạ bánh hoá nhiều : lòng trí các ông còn ngu muội !

**7/. Đức
Giê-su đi
trên mặt
Biển Hồ
(nói lên sự
khó nghèo
của ĐG).**

8/.Chữa nhiều người ở Ghen-nê-xa-rét (Mc 6,53-56).

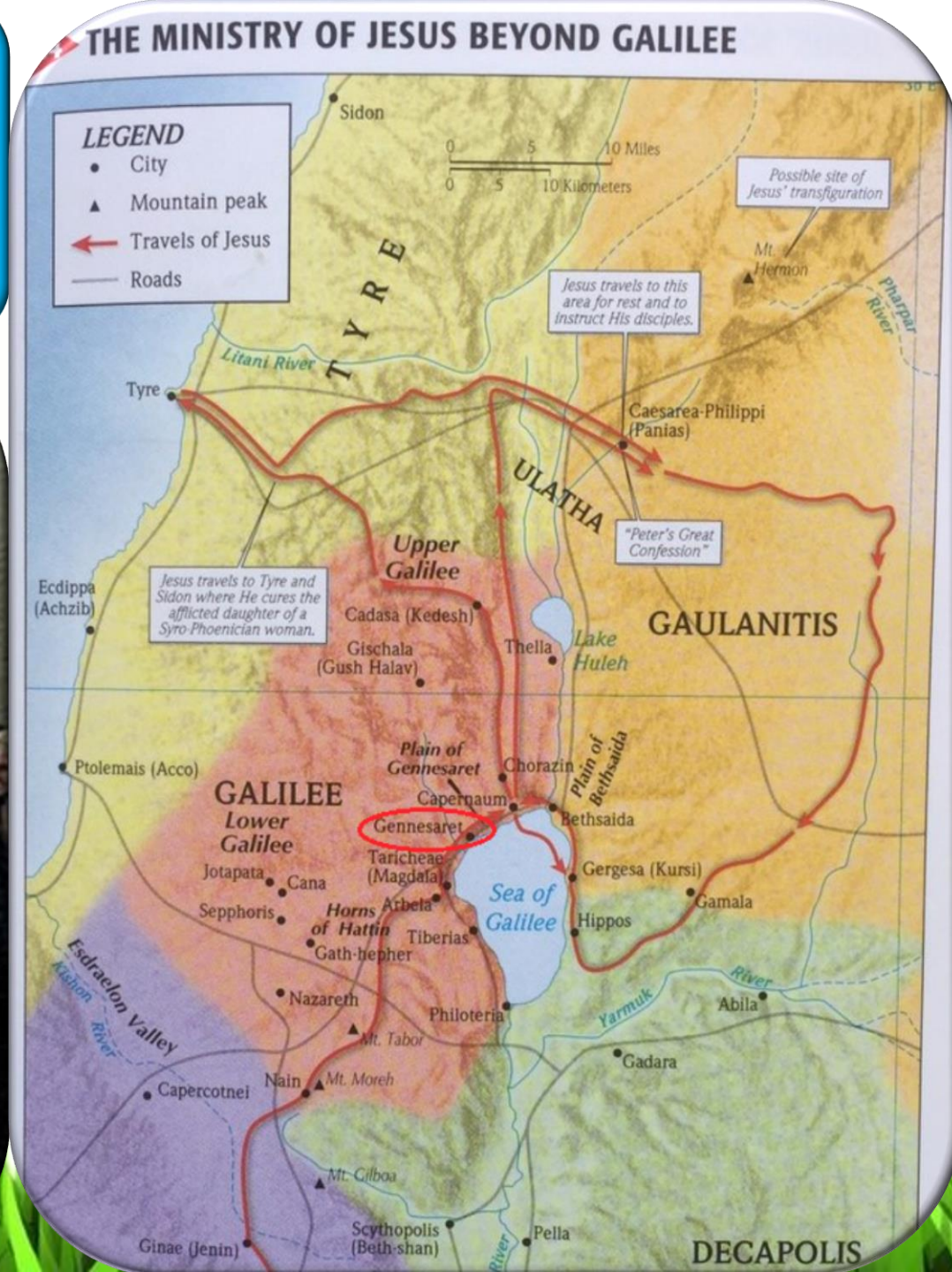
⁵³Khi qua biển rồi, Đức Giê-su và các môn đệ ghé vào đất liền tại Ghen-nê-xa-rét và lên bờ. ⁵⁴Thầy trò vừa ra khỏi thuyền, thì lập tức người ta nhận ra Đức Giê-su. ⁵⁵Họ rảo khắp vùng ấy và nghe tin Người ở đâu, thì bắt đầu cáng bệnh nhân đến đó. ⁵⁶Người đi tới đâu, vào làng mạc, thành thị hay thôn xóm nào, người ta cũng đặt kẻ ốm đau ở ngoài đường ngoài chợ, và xin Người cho họ ít là được chạm đến tua áo choàng của Người ; và bất cứ ai chạm đến, thì đều được khỏi.

7. Đức Giê-su chữa nhiều người ở Ghen-nê-xa-rét (bản đồ 164/333)

"Tất cả những ai chạm tới Người, đều được khỏi bệnh".

(Mc 6, 53-56)

Tóm Kết Chương 6

- 1/. Bị phản đối ở Na-da-rét.
- 2/. Chọn và sai đi Nhóm 12.
- 3/. Hê-rô-đê nghĩ về Đức Giê-su.
- 4/. Cái chết của Gio-an Tẩy Giả.
- 5/. Nhóm 12 trở về.
- 6/. Hóa bánh ra nhiều lần I.
- 7/. Đi trên mặt nước.
- 8/. Chữa nhiều bệnh ở Ghê-nê-sa-rét.

*“Lời chúa là ngọn đèn soi cho con bước,
là ánh sáng chỉ đường con đi”.
(Tv 119,105)*

Hết Chương 6
Cám Ơn Vì Đã Xem